

фізіократів Франсуа Кене (1694-1774) в роботі «Економічна таблиця» (1758) намагався провести аналіз суспільного відтворення з позицій встановлення відповідних пропорцій між натуральними (речовими) і вартісними елементами суспільного продукту. Теоретична система Ф.Кене мала для свого часу велике наукове і прогресивне значення.

В. Леонт'єв визнавав, що теоретичною платформою його метода «затрати-випуск» стала «Економічна таблиця» Ф. Кене. Він вважав, що теорія загальної рівноваги (аналізу взаємної залежності всіх виробляючих та споживаючих одиниць, що складають національну економіку (а якщо розглядається міжнародна торгівля – світову економіку в цілому) – являється стрижнем сучасної економічної теорії. К.Маркс(1818-1883) досліджував співвідношення між різними частинами сукупного продукту, яке складає одну з основних пропорцій суспільного відтворення, і показав за допомогою схематичних цифрових прикладів, як підтримується суспільна рівновага. На думку Леонт'єва значення Маркса для сучасної економічної теорії полягає в тому, що його праці – це невичерпне джерело прямих, безпосередніх спостережень дійсності.

А.Маршал (1842-1924) розглядав ринкову рівновагу як рівність цін пропозиції та попиту. Його теоретичні розробки слугують і нині загальною основою мікроекономічного аналізу. На відміну від А.Маршала Л.Вальрас (1834-1910) займався не прикладною, а загальнотеоретичною проблемою – загальної економічної рівноваги і намагався дати відповіді на такі питання: Чи досягається ринкова рівновага насправді? Чи є ця рівновага (якщо вона досягається) стійкою? Які умови стійкої рівноваги?

За радянських часів ідея узагальненого вивчення народного господарства в формі балансу народилася в перші місяці організації радянської статистики. В цей час радянські економісти і статистики почали розробляти баланс народного господарства. Слід зазначити, що схожих робіт на той час не проводилось ні в дореволюційній Росії, ні за кордоном. Це була перша в світовій історії спроба розробити баланс для практичних потреб народного господарства з використанням фактичного статистичного матеріалу, що характеризував розвиток економіки СРСР і відображав весь процес суспільного виробництва. Балансовий метод широко використовувався для розробки плану ГОЕЛРО. В. Леонт'єв побачив в розробках ЦСУ СРСР першу статистичну реалізацію моделей Ф.Кене і Л. Вальраса. Баланс став прообразом розробленого ним методу «затрати-результати».

Повертаючись у сучасність, бачимо видозмінений баланс народного господарства -

Систему національних рахунків України. Запозиченими є:

- таблиці БНГ, в яких відображено міжгалузеві зв'язки економіки;
- класифікація кінцевого споживання на колективне та індивідуальне;
- концепція загального споживання тощо.

УДК 658.15

СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ СИСТЕМЫ ФИНАНСОВОГО ПЛАНИРОВАНИЯ НА ПРЕДПРИЯТИИ

Юсупова Т.М., ст. преподаватель (УкрГАЗТ)

Актуальность проблемы постановки финансового планирования как инструмента управления предприятием обусловлена следующими факторами: обострением конкурентной борьбы между предприятиями и, как следствие, необходимостью получения дополнительных конкурентных преимуществ за счёт более эффективной системы управления финансами; потребностью в повышении инвестиционной привлекательности компании; необходимостью взаимного согласования стратегических, тактических и оперативных целей предприятия; возможностью интеграции современных управленческих и информационных технологий при создании системы бюджетирования, что качественно повышает эффективность финансового управления.

В современных реалиях украинского бизнеса и управления многие руководители отечественных предприятий до сих пор не используют планирование как один из важнейших инструментов эффективного управления, так как сталкиваются с рядом проблем:

– нет четкого понимания, куда идет бизнес, что его ждет завтра, что нужно делать для достижения поставленных целей;

– высокая степень неопределённости на украинском рынке, продолжающиеся глобальные изменения во всех сферах общественной жизни, затрудняющие постановку системы планирования;

– отсутствие эффективного механизма оценки управленческих решений, способного "заглянуть в будущее»;

– малая разработанность и апробированность отечественных методических подходов в области оперативного финансового планирования на предприятиях в условиях рыночной экономики;

– незначительная доля предприятий, располагающая финансовыми возможностями для

осуществления серьёзных финансовых разработок;
– провал множества проектов развития из-за ошибок в оценках их стоимости, доходности или сроков;

– отсутствие кадров плановиков, квалифицированных специалистов по финансовому планированию, низкий образовательный и профессиональный уровень менеджеров.

Решение данной проблемы – постановка системы финансового планирования, направленной на повышение финансово-экономической эффективности предприятия. Полноценный процесс постановки системы финансового планирования и контроля следует осуществлять в трех направлениях:

Организация работы персонала компании по осуществлению финансового планирования.

Применение общепринятых методик финансового планирования или адаптация их под нужды компании.

Выбор и внедрение оптимального инструментария финансового планирования, адаптированного под нужды конкретного предприятия – начиная от наиболее широко применимых программных средств планирования и заканчивая специальными модулями.

Экономический эффект от внедрения подобной системы проявляется по следующим направлениям: увеличению объема сбыта, сокращению производственных и непроизводственных затрат, увеличению оборачиваемости ресурсов, сокращению затрат на закупку ресурсов, рациональному расходованию средств на капитальное строительство и техническое перевооружение. Одним из важнейших результатов постановки и внедрения системы финансового планирования и контроля является увеличение управленческой прибыли, что проявляется в качестве принимаемых управленческих решений и их эффективности.

УДК 658.5:656.2

ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ І ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ АДАПТИВНОГО УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

Янченко Н.В., ст. викладач (УкрДАЗТ)

Успіх підприємства або організації, а в сучасних складних умовах і можливість виживання, напряму залежить від здібності їх швидкого адаптування до зовнішніх змін. Таке адаптування неможливе забезпечити без дослідження тенденцій та можливостей, без вибору альтернатив та напрямків розвитку, зміни функцій управління та засобів прийняття управлінських рішень.

Задачами такого дослідження є:

- досягнення оптимального співвідношення між керімою і керуючою підсистемами (к цьому відносяться показники норм управляємості, показники ефективності роботи апарату управління, зменшення витрат на управління);

- підвищення продуктивності праці керуючих робітників та робочих виробничих підрозділів;

- покращення використання матеріальних, трудових, фінансових ресурсів у керімої і керуючою підсистемах;

- зниження витрат на продукції або послуги та підвищення їх якості.

Згідно «Стратегії розвитку залізничного транспорту на період до 2020 року» планується удосконалити систему управління галуззю залізничного транспорту. Тому постає питання детальної проробки існуючої системи управління на залізничному транспорті з ціллю виявлення слабких місць з подальшої можливістю їх усунення.

Управління повинно знаходитися в стані неперервного розвитку, яке сьогодні неможливо забезпечити без дослідження шляхів та можливостей цього розвитку, без вибору альтернативних напрямків.